

COURANT.

26 October.

Bij deze Courant wordt een Bijvoegsel gratis uitgegeven.

-- Men meldt uit Middelburg dd. 21 October: Met eenige zekerheid kunnen wij thans melden, dat de wensch van Zeelands ingezetenen, en die vanieder regtgelaar Nederlander, welke met eerbied en dankbaarheid de dagen onzer nationale grootheid herdenken, zich weldra zal zien verwezenlijkt en er hooger waarschijnlijk in het jaar 1840 een standbeeld voor den **Admiraal Michiel Adriaanszoon de Ruyter**.

Neerlands grootste zeeheld, te Vlissingen, op het plein, het Rondeel gehaald, zal worden opgericht.

Reeds is een model, in klein vervaardigd, door de voornaamste kunstenaars in dat vak, aan de commissie over het standbeeld te Vlissingen, toegezonden. Naar wij vernemen heeft dat model de goedkeuring van allen, die het hebben mogen zien, verworven, en is het den Groeten Man en het vaderlandlievend ontwerp althans vaardig; men merkt echter te weten, dat hoe voortreffelijk dit model ook aan het doel mag beantwoorden, hetzelfde vóór de tenuitvoerlegging eerst aan de legeroording der 4e klasse van het Koninklijk Instituut voor Beeldende Kunsten, zal worden onderworpen, en na de goedkeuring dier hervorgde kunstregters, door de commissie ontvaard al die maatregelen zullen worden genomen, om het ontwerp tot volkomenheid te brengen. Welke hoop wij dus de hulpe van het dankbare nageslacht te kunnen bewonderen, en de eerebelofte, welke Vlissingen bezocht, zal niet meer te vergeefs behoeven te vragen: »waar is het gedenkbeeld, dat gij den grooten man van zijnen tijd, die door een reeks van overwinningen en edelmoedige daden, een klein gemeenbest, tot de grootste zeemogendheid van Europa verheft, en die hier, in de oude rige woning eens dagloovers, het licht ontving,» heeft opgericht?

In het Handelsblad van den 24 October leest men: De verdienstelijke Kapitein Ingenieur W. F. Camp is geslaagd een mastiek te vervaardigen, dat het beste Engelsche in deugd overtreft en voor de helft van den prijs van het Engelsche pleister zal kunnen geleverd worden. Genomen proeven hebben bevestigd dat dit mastiek zeer geschikt is tot dakbekleding, en het zink in dat opzigt met voordeel zou kunnen vervangen.

Men meldt uit Haarlem dd. 12 Oct.: Heden avond had alhier in den manufactuur-winkel van den Heer Nauts, in de Groote Houtstraat, een ontplofing plaats, veroorzaakt door een verzameling van gas, welke zich tusschen het plafond van den winkel en den zolder verzameld had.

Den 24 dezer is in de Gemeente van Nieuwe St. Joostland een schaapherder overleden aan de gevolgen van wonden, hem, omtrent negen weken geleden toegebracht door zijnen hond, dien men voor d'ol houdende gedood heeft. Het is buiten allen twi- fel dat gezegde schaapherder alle koelekenen had welke op de dulle hondsheit volgen.

Mengelingen.

ISAAC VAN AMBURGH.

(Vervolg en slot van onze vorige)

Op het laatst van 1838 zond Titus van Amburgh met de schoonste dieren zijner menagerie naar Engeland. Spoedig werd hij door den eigenaar van Asley-Theater tegen 300 p. st. wekelijks geëngageerd, en toonde zich met leeuwen en tijgers aan zijne voeten, die zijne blikken en wonden gehoorzaamden. Hij maakte ontzaggenlijk opgang, werd in de kringen der Engelsche aristocratie ontvangen, en met de meeste voorkomendheid behandeld. De beroemdste letterkundigen en geleerden van Londen bezochten hem, en onderhielden zich met hem over de kunst om wilde dieren te temmen. Hij gaf er onderricht in; en won aanzienlijke sommen door mededeeling zijner kunst aan jong en lieven uit de hoogste standen. Alle Engelsche en Fransche dagbladen hebben gesproken van het aanbod, hetwelk hij aan den eigenaar van Vauxhall deed, om met zijnen liefelings-tijger in den grooten luuthal Nassau op te stijgen, en zich met den valschermer neder te laten. De Londensche magistraat echter verbood deze vertooning, wegens de ontzettende menigte menschen die zij zou hebben uitgelokt, en het gevaar waaraan Grosin, de luchtreiziger, blootgesteld geworden zijn zou.

Van Amburgh is 5 voet 10 duim (Engelsche maat) groot en heeft een sterken lichaamsbouw; zijne spieren echter vertoonen geene bijzondere ontwikkeling, ofschoon hij eens reldame kracht bezit. Zijne kracht, die door eenen onverzettelijken wil verhoogd wordt, ligt hoofdzakelijk in zijne zeuven en zijne knokken. Zijne trekken, welke men zich waarschijnlijk als zeer mannelijk en sterk geteekend voorstelt, zijn bijna vrouwelijk zacht, daarentegen bezitten zijne oogen een buitengewone uitdrukking. Zij staan ongemeen ver uit, en hij schijnt de gaaf te hebben om regts en links te kunnen zien, zonder het hoofd te wenden. Fonkelend zijn de oogen niet; maar koud, waltichig, en zij zouden die van een lijk gelijken, bewogen zij zich niet voortdurend snel, als wilden zij alles op eenmaal zien. In die oogen bestaat van Amburgh's magt; de wilde dieren kennen en vrezen ze, en zij oefenen op hen eenen overklaarbaren en magnetischen invloed.

Zijne gevoelens aangaande de dieren verschillen zeer van de aangenomen begrippen. Het gezelschap der dieren is voor hem steeds eens bron der reinste genoege geweest. De heer Ephraim Watts, die zich lang en herhaaldelijk met hem onderhield, en ver- f-

gens een biographie van hem uigaf, vroeg hem, hoe hij over de wolven dacht. Als ik daarvan denk, antwoordde hij, schaaft ik mij over het menschelijk geslacht. De wolven zijn de veragdeligste en zachtaardigste van alle schepsels als men ze weet te behandelen, en toch vrezen de menschen hen. De Indianen bedienen zich van wolven als van honden, en ik heb eenen wolf van dreeftheid zien sterfem op mij gaaf van zijn meester. Gij zoudt dus niet schroomen, onder eenen schaar hongere wolven te heviden? — Dat ware trouwens een gevaarlijk gezelschap, antwoordde hij; een hongerige wolf verkeert niet meer in zijne natuurlijke toestand, hij bezit het gebruik van zijn verstand niet, hij is dol. Ik ondervroeg hem, verstoit de heer Watts aangaande de hyenen. Dit zijn arglistige, slechte dieren, die u van achteren aanvallen; maar ik zou er geen 50 vrezen indien ik eenen muur achter mij had. — Hebt gij wel proeven met slangen genomen?

— Ik heb een afschuw van alle reptilen, antwoordde hij verbleekend. Mijn grootvader van wien ik de magt over de dieren geërfd heb, droeg ook zijn afschuw van alle kruipend gedierde op mij over. Bij Titus bevindt zich echter een Irokees, aan wien de slangen uitsluitend opgedragen zijn. Deze mensch speelt met boa's, doch heeft daarenboven voor leeuwen en tijgers. Ieder heeft zijn vak. Men geloof, dat gij de dieren vóór de vertooning, buitenmatig voedt, zoodat de volle maag de geheime reden hunner gehoorzaamheid zijn zou. — Dit is vals, zij worden dagelijks slechts eenmaal gevoed, en eerst nadat zij vertoond hebben. Ik geef te steeds goed eten, zij zijn meer lekker dan vraatzuchtig. Zijn zij niet gehoorzaam, dan onthoud ik hun van hun rantsoen; doch mijn hart bloedt als ik ze straffen moet. — Grrr! gij heet soms medicijnen? — Nôit. — Lang ontfond ik mij met hem, en hij veranderde al mijns denkbeelden aangaande de wilde dieren. Geen heest scheen zijne wel bestuurde proeven te kunnen weerstaan, zelfs niet de rhinoceros, dien hij als het lumpste en dompste aller schepsels beschouwde. (Arrh. C.)

Waarde Stadgenooten!

Toen wij uwe medegeelzaamheid inriepen ten behoeve van de Weduwe ENGELBERTS' en hare Kinderen, streelde ons de hoop met eenen goeden uitslag onzer pogingen; onze verwachting is veere overtroffen, en willende voldoen aan de op ons genominde verplichting, hebben wij thans het genoegen U het navolgende bericht aan te bieden.

Aan het huis der Weduwe is in verschillende giften uitgereikt, een som van f 32,10.

De ondergeteekenden hebben ontvangen:

Aan inschrijvingen en aan te lijf hun bezorgde giften. f 228,02.

Van een Intekenend door de Heeren Leden der Societê: La Halle Alliance. « 51,50.

Van het Loodswezen alhier, een aangebode- ne liefgêft. groot « 30,93.

Van eenige menschevrienden te Middelburg, door tusschenkomst van den Heer A. RUFSCHE « 43,10.

Bedrag f 385,65.

Bovendien is aan de Weduwe een kwart hoed kolën en verscheidene sersverschingen uitgereikt, en het verdienstelijke vormelding, dat door eenige Leden van de Boogschutters Societê afhier, een verbintenis tot wekelijksche bijdrage, voor den tijd van één jaar is aangegaan, waardoor de Weduwe, in het genot van een som van f 67,00 wordt gesteld, welke gevoerd bij het bovenstaande, de aanzienlijke som van f 453,25 uitmaakt, door de weldadigheid onzer Stad- en Landgenooten, aan haar ten offer gebracht.

De ondergeteekenden hebben, van de door hun bereids ontgane som ten bedrage van f 353,55 het navolgend gebruik gemaakt.

Betaald aan boedelschulden, enz. f 35,05.

Idem aan de Weduwe, tot de uitloefening van een klein bedrijf en verdere benodigd- heden « 50,00.

Geplaatst tot rentgevend kapitaal in de Spaarbank dezes Departements: Tot Nut van 't Algemeen. « 200,00.

Geheele Uitgaf f 285,65.

Het restant in kas ten bedrage van f 67,00 houden wij beschikbaar, om, met hetgeen ons door de Boogschutters Societê van tijd tot tijd zal worden ter hand gesteld, te doen strekken tot wekelijksche ontfonding, tot voorneming in de behoeften, bij de aanstaande bevaling der Weduwe en bij meerdere uitbreiding van haar bedrijf, naarmate hare omstandigheden dit zal gedogen.

Hij die elke goede daad met zijnen zegen kroont, schenke de edele herten, tot wien eenen hulpeloze Weduwe met hare Kinderen, zich in den bangsten nood niet te vergeefs wendde, het genoegen dat op het verrigten van stille weldaden volgt. Wij vinden ons rijkelijk beloond door het vertrouwen, dat onze medeburgers in deze in ons wel hebben willen stellen, en het bewijzen, dat wij hierna nog eens nut-

tig hebben kunnen wezen.

VLISSINGEN, A. D. VAN, 1838. J. DE GROOT.

Ingezonden.

Zet op de Herziening der Eronde- Debeten bij M. BALLOT.

Een belangrijk geschrift voorwa! Daar bij worden ge- nieuwe geisigpunten geopend, hedanige wij nog bij geene blicanten, welke omtrent de in onze grondwet te brengen veranderingen de pen voerden, hebben aangevroffen.

Wanneer toch deze laatste de voor de Natie zoo hoog noch verbeteringen trachten te erlangen, door invoering der Minister verantwoordelijkheid, van regstreekse verklaringen, en het oormatige beperken van de magt der Koning, zoo wij de sta- ver daarentegen diezelfde uitkomsten erlangen, door het ook bij de gronddwet aangenomen, later ook bij de van 2818 behouden gebleven, daaruit een groot deel der tegen- rampen en verkeerdeliken is ontstaan, waar over de lan- landsche Natie zich met zoo veel grond te beklagen heeft.

En inderdaad men moet zich verwonderen, dat dit on- niet vroeger van deze zijde is beschouwd geworden; dat de bevooregting van den adel en de aanzienlijken, waar zooveel klagen uit het boezem der goede burgerij zijn aan- gaan, steeds op rekening gesteld heeft van de vooraf- kroon of der Ministers, voor deren stand, en men niet opgemerkt, dat dit zeer wel blootelijk het gevolg kon zijn den dwang, welke uit de Staatkundige Instellingen die men in het wezen, zoo geheel op de oude leest der familie- ring gescheid, heeft weten te bezorgen, onvermijdelijk is voortvloeijend.

Aan eenen Vorst, aan Ministers, welke wenschen in te regeren, kon wel, nadat schier alle staatkundige invloed de grondwet aan het betrekkelijk uiterst gering getal van personen op de geheele Natie van twee en een half miljoen ziele verzekerd, weinig anders overschieten, dan, zooveel mogelijk een tegemoetkomende behandeling, met de families, van dat kleine Lukkele was zamengesteld, op eenen vrienden- lijken voet te blijven, en daar door voor te komen, dat te zelve eenmaal een verkeerd gebruik van zijne magt, maar zoodanige leden naar de Tweede Kamer zond, van welke verzekerd zijn kon, dat het de regering in alles wat zij tot der Natie mocht wenschen tot stand te brengen, zouden de boomen en tegenwerken.

Kwan het eenmaal zóo ver, dan zou, daar de Koning een Kamer niet kon onthouden, de regering in het alreus gebragt zijn, om zich geheel en al door de wenschen en georten van zulk een Kamer te laten leiden; en weest al door het luk voor de Natie al te drukkend, dan zou men anders overschieten, dan te herhalen wat in 1830 op plaats vond, een tocht door de oligarchie (de familie- geestelike) ook in massen optoet, om in het Eerste kabinet te vinden; — een redding, welke in den tegene- gen tijd alleen in het monarchaal beginsel zou moeten v- gezocht.

Maar moet nu uit den aard der zaak elke regering de droogten gevoelen, allen opelind in massa en de daartuit vloeiende rampen, voor de Natie aan hare zorgen toevorst voor te komen — ook dan zal wanneer uit een daarop toe omwenteling uitbreiding van magt voor Haar ziele zou ontstaan, dat welen wij ons, bij de overweging van het verstaande, veel zachter gestemd jegens onze regering, ja den schijne tegen zich heeft, van uit eigene beweging de kleine familie regering, door het toestaan van posten, de ordelinten en allerlei soort van onderscheidingen, te be- roten, doch tot welk handelwijze dezelve zich wel gedooze door de wijze waarop onze grondwet is ingerigt, welke aan personen de magt in handen geeft, om met het overig der Natie, zoo lang het zich daartegen niet met geweld ver- doen handelen, gelijk zij dit geraden oordeelen.

Dit een en ander bedenkende, moeten wij ons inderdaad wonderen, dat de som van onbillijkheden en lasten de burgers te verduren en te dragen, niet eigenlijk veel is, en wij mogen als zeker aannemen, dat moed dit al- dank te weten aan de voortdurende eenzijdigheid, en aan de jegens zijn volk anderzijds, van den Monarch, die ons w- wij herhalen het, deze wijze van de zaak te besche plaats vele zaken in een geheel nieuw licht, en veru- velt; waar voor men anders bezwaarlijk een verantwoordelijkheid kunnen vinden.

Maar wat is dan nu het verlangen van dezen schrijver? Wij wisten het reeds boven uitbreiding der Koninklijke vooraf door het regt van ontbinding en een Tweede Kamer door partijzucht moet gedreven worden, den geregelde- n Regering tegen te werken. Een ministerie zonder aans- antwoordelijkheid dan die jegens den Koning, Afgeaf- verdeling in Provincien, bij gevolg ook van de Gouver- Provinciale en Gedeputeerde Staten. De Provinciale Be- verstanden door Kanton-Beurten, welke regstreekse ma- hietingen zouden corresponderen, en hoofdzakelijk door- ning worden worden benoemd.

Daarentegen verkiesing der Staten-Generaal niet door garchie; maar door kiezers, door de burgerij benoemd. Sug der lervandige titling der Stedelijke Raden en van hunne betrekking als kiezers voor den Stedelijke be- beoeming der Stedelijke Raden door de Stongragati- Men ziet, dat de Schrijver het in één voornam p- meeste Publicisten eens is, namelijk in de erkenn- ing; gebrekkig, hetwelk ons tegenwoordig verkie- ankloeft en de dringende behoefte aan verbetering opzigt.

En ofschoon het dan nu waar zijn moge, dat een hoofdzakelijk lijdert voor de uitbreiding der Koninklijke dat wij ons gezins overtuigd vinden door de redene- op grond van welk! hij vermoet dat wij de verantwoordelijkheid der Minister kunnen onthouden; ofschoon wij eindelijk zullen blijven volhouden het ondoelmattige van een klein ge- van kiezers, ter beoeming van de Leden van de Twee- mer der Staten-Generaal, wegens den invloed, welke op de vido's, waaruit zoodanig collegie is zamengesteld, van dercheidsen zijden kant wordt uitgeoefend; zoo wille- nogtans niet ontreuzen, welk geveel een veel waar in dit te hebben aangevoerd, en dat, moesten wij hier- (Zie het Byvoegsel.)

vergelijkbaar, zoo als die door den Schrijver wordt voor-
gesteld, dien welken wij voor het tegenwoordige gese-
ten te bevestigen, wij verzoeken de voorkeur zouden geven
van den Schrijver, en dat wel om de voornaamste re-
denen, die beter is, wanneer men toch zijne regten moet af-
strijken, afhankelijk worden van eenen vreemde wil, dien af-
strijken is doen aan eenen anderen, wiens onafhankelijk en ver-
rekenbaar voortvaren inkomsten dan aan anderen, wel-
ke begroeven, hoerscheit en ziele, niet kunnen nalaten
aan afhankelijkheid duizendvoud te doen gevoelen, en welke
niet alleen, om bevestigd te kunnen worden, jaarlijks toegen
aan te laten eener aldus onder het juk gebragte Natie moe-
te wreken.

DE TROONREDE.

Met de hoogste belangstelling zag gewis elk Neder-
lander deze rede te gemoet. De ongunstige geruchten,
die den onwil der Belgen, om het aandeel der
Nederlandsche schuld, bij het tractaat aan hen opge-
legd, van ons over te nemen; de berichten van hu-
delijke deficits in onze financiën, en de noodzake-
heid van nieuwe goldopnemingen; de panische schrik
de houders van Nederlandsche schuldbrieven ge-
vaar, de vermoedens van het bij de regering bestaande
vermeenen, om geene veranderingen in de grondwet
te stellen, dan die, welke ten gevolge der schei-
ding van België onvermijdelijk zijn geworden; de gis-
ningen, gaande een op handen zijnde huwelijk des
Koning met eene Belgische Gravin; — dit alles, en
nog meer, deed een ieder, die belang stelt in den
toekomstigen openbare zaken van zijn vaderland, reik-
kend initiatie naar de toelichtingen, welke uit den
mond des Koning nopens deze of gene dezer onder-
werpen door de Natie zouden kunnen worden vernomen.
Die rede is thans uitgesproken, en wij willen eenige
opmerkingen stil staan bij eenige der voornaamste za-
ken, daarin aangeroerd.

Er blijkt uit, dat van 's Konings wege alle pogin-
gen worden aangewend, om de geheele uitvoering
van het tractaat met België te verzekeren en te be-
vestigen.

Deze verklaring moge tot geruststelling strekken
voor hen, welke vermeenden dat een nieuw *statu*
was ware aangevangen, hetwelk wel eenigermate goed-
dooper zou uitkomen, dan het vorige, doch niette-
neste, onze betrekkingen met België ongeregeld en
eenig geschipt onbeslist latende, steeds de deur
open houden, om, wanneer eens de gelegen-
heid daar toe gunstig zijn mogt, de kracht der wape-
nen te doen gelden en te beproeven om terug te ne-
men, heigen naar sommiger oordeel niet dan met
gezin heeft moeten worden afgestaan.

De Koning wil de geheele ten uitvoerlegging van
het tractaat *bespoedigen*. Zietlaar den grond voor de
verwijting dat voor zoo ver de bevestigingen of
scheld der Belgen ongegrond, onbillijk of onbetwist-
baar zijn, daaromtrent *spoedig* aan de conferentie zal
orden gerefereerd, en dit zal worden ondersteund
de bedreiging van de sluiting der Schelde en het
breken van alle betrekkingen en communicatiën
met België; en dat, zoo daarentegen die vorderingen
blijk en gegrond zijn, daaraan *spoedig* zal worden
gegeven.

In allen gevalle achten wij het uitblijven van het
Belgie verschuldigde aandeel van zoo groot gewicht
voor de belangen der Natie, dat wij niet kunnen ge-
ven, dat de vertegenwoordigers derzelve onkundig
worden gelaten, omtrent de eigenlijke oorza-
ken welke tot zoodanig schadelijk uitstel aanleiding
geven, en wij durven als zeker vertrouwen, dat juist
de meest geschikte weg zijn zal, om *ten spoedigste*
eene uitkomst te geraken, omdat, bij de onbe-
antwoordelijkheid der eischen van België, de Koning 'op
den krachtigen steun der vertegenwoordigers zal kun-
nen rekenen, en hierdoor met te meer klem op maat-
regelen ter afdoening bij de conferentie zal kunnen
rekenen; terwijl hij aldien die eischen billijk en
grond zijn, het gevoelen der Staten-Generaal hier-
toen al spoedig zal kenbaar worden, in welk ge-
val het toegeven aan die eischen niet blootelijk het
werk der Regering maar ook dat der vertegenwoor-
digers zijn zal; iets hetwelk steeds, vooral bij onder-
werpen van eenen financieel aard, in eenen con-
stitutionalen staat, voor de Regering als hoogst wen-
schelijk zoo niet als onmisbaar moet beschouwd worden.
Wij houden ons dan ook verzekerd, dat bij de
raadselingen over de Begroting meer bepaalde in-
zichten door de Staten-Generaal zullen verlangd
orden, dan kunnen worden verkregen uit de zin-
rede, dat: » de regeling van de overschrijving van
dat gedeelte der publieke schuld, hetwelk, volgens
het tractaat van Londen ten laste van België moet
komen, niet die vorderingen heeft gemaakt, welke
Z. M. gewenscht had.»

Nog blijkt uit die rede, dat de voeging in
de gebied voor het afgestane gedeelte van Luxem-
burg met den Duitschen Bond geregeld is, en hier-
door het tijdstip is geboren, om over te gaan tot de
wijzigingen der grondwet, die, door de *Scheiding van
Nederland en België*, noodzakelijk zijn geworden.
Van zoodanige wijzigingen, als ten gevolge der
rekeningen onderverinding, van de veranderde tijdsom-
standigheden en behoeften der Natie, zijn gebleken
de hoogst benodigd te zijn, wordt hier alzo geen
weg gemaakt, maar integendeel in het slot het Ne-

derlandsche volk genoemd, als *gehecht* aan de *instel-
ellingen*, — welk een en ander, wij moeten het er-
kennen, ons met een somber voorgestel vervuld heeft —
hoeser wij daarom nog niet geheel de hoop vaarwel
zeggen, dat de toegesegde voordragt van grondwet
aan Nederland en aan de wereld toonen zal, dat de
Regering wijs genoeg is geweest, om met de om-
standigheden der tijds en de wetelijke behoeften der
Natie te rado te gaan, en zij deze laatste niet
blind genoeg heeft beschouwd, om, bij de gehecht-
heid aan hare goede instellingen, niet tevens naar
nieuwe en betere te verlangen, in de plaats van die,
welke zoo overtuigend zijn gebleken, gebrekkelijk te
zijn.

Nog blijkt uit die rede, dat handel en scheepvaart
bloeiend en het fabriekwezen vooruitgaat; dat de voor-
spoed der Oost-Indische bezittingen steeds toenemende
is en de aandacht van Z. M. op onze West-Indische
volkplantingen gevestigd blijft. 's Konings keuzen van
den kundigen *Rijk*, als Gouverneur dier bezittingen,
levert van dit laatste naar ons inzien het over-
tuigendste bewijs.)

Nog wordt in die rede gezegd: *dat het openbaar
crediet zich heeft staande gehouden.*

Wanneer daar door verstaan moet worden, dat het
vertrouwen op den voldoende toestand van ons finan-
cieel-wezen onverminderd is blijven voortduren, dan
schijnt deze verzekering bezwaarlijk te kunnen worden
overgeenebracht met de belangrijke daling onzer schuld-
brieven, in den laatsten tijd ondervonden, en zou
men, daaruit willende concluderen, verplicht worden
te erkennen, dat ons openbaar crediet voor het oogen-
blik veel *minder* is, dan voor dat er nog schijn of
schaduw bestond van eene eindschikking met België.

Het kan echter zijn, dat de woorden *openbaar
crediet* een andere beteekenis hebben, dan die, welke
wij meenden, er aan te moeten geven.

Nog blijkt uit die rede, dat de *gewone* staats-
uitgaven door de toegestemde middelen gedekt zijn.

In hoever echter tot bestrijding der *buitengewone*
staats-uitgaven te veel of te weinig middelen zijn voor-
handen geweest, kan uit de gedane mededeeling niet
worden opgemerkt.

Alleenlijk zien wij, dat aan Hun Edel Mogenden zal
worden onderworpen eene wet, buiten die der Be-
grooting, tot regeling van *andere financiële aange-
legenheden, in verband met de hydragen uit de over-
zeesche bezittingen*. » waaromtrek (omtrent welke bij-
» dragen alzo) Hun Edel Mogenden openingen zullen ont-
» vangen, welke zoowel voor het tegenwoordige als voor
» het toekomstige gunstige uitkomsten aanwijzen.»

Deze zinsede scheen het gevolg te moeten hebben
van de houders van Nederlandsche schuldbrieven om-
trent ons financieel-wezen voor het tegenwoordige en het
toekomstige gerustheid in te boezemen. Het tegendeel
heeft echter plaats gevonden: Die schuldbrieven zijn
toch, na het uitspreken der Troonrede, nog weder in
prijs verminderd, en wel blijkens de opgaaf in het
Handelsblad, ten gevolge van het geloof vindende
gerucht eener voor te dragene nieuwe leening van 56
miljoen gulden ten laste der overzeesche bezittingen,
voornamelijk tot voldoening der voorschotten door het
Amortisatie-Syndicaat in de laatste jaren gedaan.

Is dat het *enige*, dan vinden wij den grond voor
het mistrouwen der houders van schuldbrieven niet
bijzonder gewichtig, omdat toch ons financieel-wezen door
deze leening niet in het minste verslimmerd.

Ieder wist toch, ook vroeger, dat het Amortisatie-
Syndicaat voorschotten gedaan en van jaarlijksche do-
tation had afgezien, welke later, na eene eindschik-
king met België zouden moeten worden verrekenend.

Slechts diegenen, welke zich de *illusie* gemaakt
hadden, dat het Amortisatie-Syndicaat zulk een grooten
spaarpot verzameld had, dat het die voorschotten niet
noodig zou hebben terug te vragen, om in het ver-
volg zijne engagementen getrouwelijk te kunnen na-
komen, kunnen zich alsnu teleurgesteld vinden in eene
verwachting, voor welke, wel gezien, geene gegronde
reden bestond.

Bleef men algemeen vroeger, na al de gedane voor-
schotten door dat lichaam, aan hetzelfde en aan de
financiën van het Rijk een zooveel grooter vertrouwen
schenken, — waarom dit dan nu aan beiden te ont-
nemen, nu aan de *eene* zijde het Amortisatie-Syndicaat
zijne voorschotten zal terug erlangen en daar door
zooveel te zekerder zijne verplichtingen zal kunnen na-
komen, — en aan de *andere* zijde de bloeiende staat
onzer overzeesche bezittingen zal toelaten, die voor-
schotten terug te geven *zonder dat er een nieuwe
last voor het moederland uit voortvloei?*

Hebben vele hunne schuldbrieven verkocht uit vrees,
dat de aankondiging eener nieuwe leening eene da-
ling derzelve zal te weeg brengen, dan zal de daling
van ons openbaar crediet ook slechts zeer kortstondig
en snel voorbijgaande zijn, en eenmaal wel ingezien
zijnde, dat zoodanige leening ons financieel-wezen niet in
het minste terug zal (helgen) alleen dan het geval
zijn zou wanneer de op te nemen gelden in den kolk van
gewone of buitengewone uitgaven verzwolgen werden),
zal een ieder zich weder haasten zich in het bezit te
stellen van een papier, hetwelk, in veel ongunstiger
omstandigheden, een zoo veel grooter vertrouwen ge-
vonden heeft.

Denkelijk zal ook deze of dergelijke redenering bij
het Gouvernement eene zwaarigheid hebben doen vin-
den, de zinsede omtrent ons crediet, *(mitsdien reeds
vóór de belangrijke daling vastgesteld te laten staan,
zoo als zij eenmaal geschreven was.)*

Ten slotte meenen wij toch uit de geheele rede
het besluit te mogen opmaken, dat de zaken van
ons land niet zóó slecht of hopeloos staan dat zij
eenig minder vertrouwen zouden verdienen dan vroeger,
— en wij niet op eene veel betere toekomst
voor de zoo lang gedrukte Natie zouden mogen hopen.

Alleen dan zouden wij voor het tegendeel moeten
vreezen, wanneer het Gouvernement halstarrig vast-
houdende aan de gebroken, welk onze tegenwoordige
staatsregeling aankleef, daar door toonde, noch op
de veranderde tijdsomstandigheden, noch op de bil-
lijke wenschen van een zeer aanzienlijk gedeelte der
Natie te hebben willen acht slaan.

MIDDELPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 24. OCTOBER 1839.

De Nederlandsche Mudd.	De Nederlandsche Mudd.
Oude Walcher. Tarwe . . . 12, 10	Beekweit . . . 6, 50
N. Walcher. Tarwe . . . 11, 00	Haver . . . 5, 40
O. Zeeuwache Tarwe . . . 11, 00	Zeeuwache Groene Erwen . . . 0, 00
N. Zeeuwache Tarwe . . . 10, 75	Idem Paardch. . . 0, 00
Rogge . . . 7, 20	Idem Duiveboonca . . . 0, 05
Roordbr. Rogge . . . 6, 75	Koolzaad . . . 9, 20
Winter Garst . . . 5, 50	Zomergarst . . . 5, 50
Zomer Garst . . . 5, 50	Kanariezaad . . . 9, 50
Walcherische Paardboonca . . . 5, 20	Rant-olie . . . 34, 50 p. v.
Idem Bruine Boonca . . . 12, 25	Patent-olie . . . 37, 00
Idem Witte Boonca . . . 11, 00	Lijn-olie . . . 00, 00
Idem Witte Erwt . . . 8, 00	Lijnkoolen . . . 0, 00 per 100 stuks
Idem Groene Erwt . . . 8, 50	Raapkoeken . . . 00, 00
Tarwenbrood het Ned. Pond 21 cent. Masteluisbrood 18 cent.	
Roggenbrood 15 cent.	

Bestellingen.

VLISSINGEN, den 25. October. Seilert den 23. dezer zijn

alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soba, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en stuk-
goederen; *Margaretha*, T. O. Hazewinkel, van Koelbergbergen;
Helena, J. Reid, van Memel; *Frans*, H. H. Zepien, van Riga;
Wilhelmine, L. Jongebloed, van Riga, alle vier met lijnzaad;
Henriette Caroline, J. P. Evers, van Riga, met rapzaad; *Hen-
riette*, H. Piopoul, van Riga; *Wandera Mado*, J. Tonnesse,
van Goltburg; *Anna Eliza*, D. W. Schweichel, van Dantsig, alle
drie met houtwaren; de vier *Gebroeders*, G. Lamot, van Amster-
dam; *d' Dankbaarheid*, J. van der Weeg, van Rotterdam, beide
met suiker.

Van Gend is gezeld:

Freundshaft, A. H. Scheepmans, naar Hamburg, met suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede

naar Zee gezeld:

Skulda, C. Sande, naar Noorwegen; *Accord*, R. Eilly, naar
Schotland; *Nephtunia*, P. C. Dillewys, naar Londen; de *Commer-
ce*, J. Sasse Jr.; *Continuation*, L. J. Kecklund, beide naar St.
Ubes; *Providencia*, T. Ahrens, naar Rostock; *Loochritia*, N. Doffy,
naar Liverpool, alle zeven met ballast; *Ladd*, C. Zoetelief, naar
Londen, met schors; *Grethridj*, J. B. Goumler, naar Liverpool, met
vlas; der *Belg*, C. Loones, naar Rio Janeiro; *Carolina Maria*,
H. Schellens, van Stettin; *Soelamer*, A. Falck, naar New-Port,
alle drie met stukgoederen.

Advertentien.

PUBLIEKE VERKOOPING te Vlissingen, aan het
Vendue op de Bierkaai, Wijk D. N°. 20, op Dings-
dag den 5 November 1839, des voormiddags ten
10 uren, van eene partij MEUBELZEN en
HUISRAAD, bestaande in BEDDEN, DEKENS,
STOELEN, TAFELS, KASSEN, SECRETAIREN, LE-
DIKANTEN, SPIEGELS, PORCELEIN, KOPER, TIN,
MANSKLEDEREN, KAGCHELS, KOOLIJZERS, eene
partij BOEKEN en wat meer zal worden geprezen-
teerd. — Dags vóór de Verkoop voor een ieder
te zien.

D. J. PENNOCK, is uitgepakt ten huize van
den Heer MAHUTTE op de Groote Markt, met een
groot sortering BEDDEN en TUKEN, Wollen en
Ghite DEKENS, Witte LINNENS, KOUSEN, DOE-
KEN, HANDSCHOENEN, Haar en Zijde TOEREN,
en andere Artikelen meer; verkoopt alles tot zeer
civile prijzen, blijft uiterlijk tot Dingsdag den 5
November; beveelt zich in het gunstig aandenken
zijner geëerde Begunstigers.

In de volgende week komt alhier in lossing, voor
rekening van I. LOOIS en COMP., de Brik *Isis*,
Kapitein WAKEFIELD, van New-Castle, beladen
met extra mooie LONDONDREY KOLEN.
VLISSINGEN, 25 October 1839.

AFVAART-UREN VAN HET STOOMAGT,
Varende tusschen MIDDELBURG en ROTTERDAM,
gedurende de maand October 1839.
Van Middellburg. Van Rotterdam.

	ur. min.		ur. min.
Zondag 27, 'smorg. 4.		Maandag 28, 'smorg. 8.30	
Dingsdag 29, » 5.		Woensdag 30, » 9.30	
Vrijdag 1, » 8.		Zaterdag 2, » 8.30	
Zondag 3, » 9.		Dingsdag 5, » 4.	